

Opisła pocztowa uszczona ryczałtem.

OSTATNIE WIADOMOSCI KRAKOWSKIE

renumerata miesięczna
1.95 z odb. do domu
1.50 z odb. w Adm.

10 gr.

Rok VI.

Kraków, Piątek 10 Kwietnia 1936 r.

Nr. 104

Powszechna mobilizacja w Abisynji

Ostatni wysiłek, aby wstrzymać pochód włoski

Według wiadomości ze źródeł angielskich, Haile Sellasie ogłosił powszechną mobilizację, powołując do szeregów wszystkich, zdolnych do noszenia broni, mężczyzn, którzy jeszcze dotychczas nie zostali włączeni do armji.

Haile Sellasie czyni ostatni wysiłek, by powstrzymać wojska włoskie, które szybkimi marszami posuwają się w kierunku południowym, nie napotykając oporu.

Jedną z kolumn włoskich, idącą wzdłuż drogi cesarskiej, znajduje się rzekomo w odległości zaledwie 125 km. od Dessie, którego zajęcie jest oczekiwane, ponieważ wszystkie wojska abisyńskie, które były tam skoncentrowane, rzekomo opuściły już okolice miasta.

Abisyński następca tronu maszeruje na spotkanie ojca z oddziałami, które były rozlokowane w okolicy Dessie. Wojska te, które nie brały udziału w walce, dadzą moż-

ność reorganizacji cofającej się armji cesarza.

Druga kolumna włoska podąża rzekomo w kierunku Magdala.

W ręce Włochów dostał się podobno poważny tup, m. in. zagarnięto radjową stację na-

dawczą, która pozwalała na komunikowanie się z Addis-Abeba i na koordynację ruchów wojsk abisyńskich na różnych odcinkach. Zajęcie tej stacji przez Włochów czyni abisyńskie informacje z frontu północnego jeszcze

rzadszemi. Oddziały włoskie, które osiągnęły jezioro Tana, maszerują obecnie w kierunku południowo-wschodnim na Debra Tabor. Przypuszczają, iż zamierzają one połączyć się z wojskami, podążającymi na

Magdale i Dessie. Na froncie południowym padają silne deszcze, które prawdopodobnie opóźnią ofensywę gen. Graziani. Lotnicy włoscy bombardowali ufortyfikowane pozycje armji rasa Nasibu.

Zaprzestać rzezi w bezbronnej Abisynji!

Z takim żądaniem występuje Liga Narodów do Mussoliniego

LONDYN (PAT.) „Daily Telegraph“ donosi, że na wniosek Francji i Wielkiej Brytanji Komitet 15-tu zwrócił się do Mussoliniego z żądaniem natychmiastowego zaprzestania dalszej walki w Abisynji.

Zawarcie rozejmu włosko-abisyńskiego ma być połączone z bezwzględnym uchyleniem sankcji. Według poglądu brytyjskiego należy, jak twier-

dzi „Daily Telegraph“, przedewszystkiem położyć kres rzezi bezbronych faktycznie Abisyńczyków.

Gdyby baron Aloisi nie był upelnomocniony do dyskusowania zagadnienia wojny z Abisynją, Madariaga uda się natychmiast do Rzymu, aby decyzyje Komitetu 15-tu przedstawić wprost Mussoliniemu.

Niektóre dzienniki londyńskie twierdzą, że decyzję Komitetu 15-tu będą posiadały ultimatywny charakter i że odpowiedź Mussoliniego oczekiwana będzie w ciągu tygodnia.

W razie odpowiedzi odmownej nastąpiłoby po Wielkiej Nocy zwołanie Komitetu 18-tu i zaostrezenie sankcji

pod postacią wprowadzenia w życie zakazu wywozu ropy i zamknięcia portów dla statków włoskich.

„Daily Herald“ atakuje rząd brytyjski za zamierzone uchylenie sankcji, czyniąc przedewszystkiem premiera Baldwina odpowiedzialnym za chęć zdrady zasad Ligi Narodów.

Porozumienie w sprawie niemieckich płatności za tranzyt kolejowy przez Pomorze

W wyniku prowadzonych od dłuższego czasu na drodze dyplomatycznej rozmów między Polską a Niemcami, ustalone zostały dnia 7 kwietnia b. r. zasady porozumienia w sprawie tymczasowego uregulowania bieżących płatności kolei niemieckich na rzecz P.K.P. z tytułu przewozów kolejowych, dokonanych między Prusami Wschodnimi a resztą Niemiec tranzytem przez terytorjum polskie.

W myśl wspomnianego powyżej porozumienia, płatności bieżące, poczynając od 25 marca 1936 mają być przez Niemcy co miesiąc uskutecz- niane w drodze transferu go-

tówkowego. Sprawa dostosowania rozmiarów tranzytu do miesięcznej sumy płatności, jak również inne kwestje techniczne, będą przedmiotem obrad polsko-niemieckiej komisji kolejowej, która zebrała się wczoraj w Warszawie.

Dla zlikwidowania zaległych płatności kolei niemieckich wobec P.K.P. ustanowio na została druga polsko-niemiecka komisja, która zbierze się w najbliższym czasie i której zadaniem będzie przeprowadzenie likwidacji zaległych sum.

Porozumienie, o którym wyżej mowa, ma charakter prowizorium

Mussolini nie przerwie wojny

dopóki nie zniszczy armji Negusa

RZYM (PAT.) Wczorajsza deklaracja Mussoliniego złożona na posiedzeniu rady ministrów tłumaczona jest jako odpowiedź na ostatnią mowę min. Edena, wygłoszoną w Izbie Gmin.

Jak wiadomo, w mowie tej

min. Eden oświadczył, iż byłoby niedopuszczalne, aby operacje wojskowe w Afryce wschodniej były prowadzone równoległe z rozmowami pojednawczymi na terenie genewskim.

Z deklaracji Mussoliniego wynika, że rząd włoski zamierza prowadzić dalszą akcję wojenną w Afryce wschodniej aż do zupełnego zniesienia armji Negusa, niezależnie od przebiegu rozmów pojednawczych w Genewie.

Pułk kawalerji ściga zamachowców

którzy dynamitem zniszczyli pociąg

MEKSYK (PAT.) Zamach dynamitowy na pociąg, który podążał z Veracruz do Meksyku, był dziełem powstańców, którzy chcieli w ten sposób zgładzić płk. Eduar do Hernandezza Chazaro.

Gen. Heriberto Jara zorganizował pościg i na czele całego pułku kawalerji udał się

wśladać za sprawcami zamachu.

Bomba rzucona pod pociąg, dokonała wielkiego zniszczenia. Lokomotywa, dwa wago-

ny 2-ej kl. i wagon pocztowy spadły w przepaść i zostały kompletnie rozbite. W wagonach tych przypuszczalnie znajdowało się 60 pasażerów.

Szał żonobójcy

Zastrzelił żonę i zranił córkę

W Annemasse w Sabaudji w pobliżu Genewy, prawie na granicy francusko-szwajcarskiej, w niedzielę ubiegłą rozegrała się tragedia w polskiej rodzinie robotniczej.

W mieście tem zamieszkiwała rozwodząca się z mężem Teresa Kuchta, licząca lat 38 z domu Murpa, narodowości polskiej, z córką swoją Filomeną, 17 lat liczącą. Obydwie pracowały w fabryce Chate-lain.

Mąż owej robotnicy Kuchty, liczący lat 40, Polak, robotnik, zamieszkiwał w tem samym mieście na innej ulicy. Powracając z córką do domu, Kuchcina spotkała swego męża, który nie wymówiłszy do niej ani jednego słowa, strzelił 6 razy z rewolwe-

ru do obydwóch kobiet.

Trafiona 4-ma kulami, żona Kuchty padła trupem na miejscu, córka jego zaś dostała 2 kule w nogę. W przystępie wściekłości robotnik polski, skoro już dwie kobiety leżały, pławiąc się we krwi na ziemi, skopał je jeszcze, poczem chciał zbiec, ale go niezwłocznie ujęto i aresztowano.

Filomenę Kuchciankę przewieziono do kliniki Sabaudzkiej, gdzie prawdopodobnie będzie musiała mieć nogę amputowaną.

Władze sądowo-śledcze przy były niezwłocznie na miejsce tragedji i rozpoczęły śledztwo. Przyczyna zbrodni robotnika Kuchty nie jest na razie wiadoma.

ZAMACHY

BOMBOWE W BARCELONIE

Wczoraj rano dokonano w Barcelonie w dzielnicy św. Andrzeja zamachów bombowych na fabryki samochodów i obuwia. Wyrządzone szkody są bardzo wielkie. Istnieje podejrzenie, że zamachów tych dokonali strajkujący robotnicy metalurgiczni.

PO ARESZTOWANIU

B. WICEKANCLERZA AUSTRIJI

W związku z aresztowaniem byłego wicekanclerza Hartleba, policja osadziła w areszcie szereg osób, stojących pod zarzutem współpracy z b. wicekanclerzem w jego działalności narodowo-socjalistycznej. Stwierdzono, iż Hartleb otrzymywał z Niemiec większe sumy pieniężne, przekazywane za pośrednictwem Ba-warskiego Banku Hipotecznego w Monachjum.

Dymisja prezydenta Hiszpanji

Naskutek wyniku głosowania w parlamencie Hiszpanji Zamorra poda się do dymisji. Parlament stwierdził, że powtórne rozwiązanie kortezów „nie było konieczne”.

„Gaceta de Madrid“ zawiadamia, iż Diego Martinez Bar-

rios, przewodniczący Kortezów, zaczął pełnić funkcje prezydenta zgodnie z artykułem 74 konstytucji. Barrios będzie pełnił najwyższą władzę w Republice Hiszpańskiej do chwili wyboru nowego prezydenta.

Skazanie fałszerzy franków

Wczoraj po południu Sąd Okręgowy w Sosnowcu ogłosił wyrok w sprawie przeciwko szajce fałszerzy i kolporterów 500 i 500-frankowych banknotów. Wszyscy członkowie szajki fałszerzy zostali skazani, a mianowicie Izażasz Nowakowski na 6 lat więzienia, Bolesław Nowakowski na 4 lata więzienia, Stefan No-

wakowski, Izrael Mandel i N. Kolankowski po 3 lata więzienia, a Henryk Ziółkowski na 2 lata więzienia, pozatem wszyscy skazani zostali na utratę praw publicznych.

Pełna tabela Pożyczki Inwestycyjnej na str. 7-ej

Tragiczny finał amerykańskiego pojedynku

Po 33 latach uznał, że jest podły i pozbawił się życia

Przed 33 laty, wiosną 1903. przybył z Memfisu do Londynu (Stany Zjednoczone) młody i wesół Amerykanin, Józef Martin, jeden z pierwszych kupców samochodowych na świecie. 12 kwietnia spożywał on obiad w jednej z wytworniejszych restauracji londyńskich w towarzystwie dyrektora fabryki samochodów „Napir”, a następnego dnia znikł bez wieści.

Na brzegu Tamizy przechodzący policjant znalazł czarny kapelusz, notes, złoty zegarek i portfel z dokumentami wystawionymi na nazwisko Martina. Mimo usilnych poszukiwań władze nie mogły znaleźć zwłok topielca. Wreszcie zawiadomiono konsulat amerykański, że Martin zmarł w tajemniczych okolicznościach.

Od tej chwili minęło 10 lat. W Nowym Jorku nagle zmarł milioner Jerome Martin, wuj Józefa. Testamentu, który spisał przed wielu laty, nie zdołał zmienić i jego olbrzymie mienie miało przypaść w udziale Józefowi. Ponieważ ten nie żył, jedyną spadkobierczynią pozostała siostra Józefa, Virginja.

Virginja wszczęła więc niezbędne kroki, dla uzyskania prawa dziedziczenia mienia wuja. Sprawa szła swym normalnym biegiem, aż nagle...

Pewnego dnia przyjaciel Józefa Martina, jeszcze z lat szkolnych, adwokat James Smith, udał się w swych sprawach do Meksyku, do Santa Cruz. W restauracji, znajdującej się przy hotelu, zwrócił jego uwagę pewien brodaty starzec, którego twarz była mu skądś znajoma.

— Tyś przecież Józef Martin? — wykrzyknął w pewnej chwili adwokat.

— Pan się myli — padła odpowiedź. — Nazywam się Jose Askartin. Nie znam pana...

Nieznajomy uregulował rachunek i opuścił restaurację.

Lecz Smith był przekonany, że się nie omylił. Od właściciela hotelu dowiedział się, że Askartin przybył do Santa Cruz przed 7 laty i cieszy się opinią dziwaka i człowieka, nieznoszącego ludzi.

Smith natychmiast zatelegrafował do Virginji Martin, prosząc, by od razu przybyła do

Santa Cruz. Virginja następnego dnia przyjechała, odszukała Askartina i zdumiona, stanęła na progu jego domku. Nie mogło być żadnych złudzeń. Przed nią stał brat, który znikł przed 10 laty.

Rzekomy Askartin odniósł się do siostry bardzo niegrzecznie:

— Pani się myli i proszę mnie zostawić w spokoju...

Nawet wówczas gdy Virginja opowiedziała mu o olbrzymim spadku, Askartin nie zmienił postępowania.

Virginja jednak była przekonana, że odnalazła brata i zawiadomiła o tem władze sądowe. Zaczęły się nowe poszukiwania. Proces o sprawę dziedzictwa został narazie odroczone, ponieważ sprawa głównego spadkobiercy została niewyjaśniona. Tymczasem Askartin znikł z Santa Cruz i władze znów nie mogły wpaść na jego trop.

W tych dniach Virginja otrzymała wiadomość z Tampiko w Meksyku, że wystrzałem z rewolweru zakończył życie starzec, nazwiskiem Askartin. Samobójca zostawił dla niej list tej treści:

„Wybacz, że w Santa Cruz nie chciałem przyznać się do tego, że ciebie znam, choć z trudem opanowałem się, by nie paść ci w ramiona. Tak, jestem twym bratem, Józefem Martinem.

W roku 1903 w Londynie miałem amerykański pojedynek, w grę wchodziła pewna kobieta. Ja i mój rywal, włożyliśmy w kapelusz dwie kulki: białą i czarną. Ten, kto wy

ciągnąłby czarną, powinien był odebrać sobie życie. Mój rywal wyciągnął białą.

Nie starczyło mi odwagi, by popełnić samobójstwo. Postanowiłem więc zniknąć, zainscenizowawszy uprzednio samobójstwo.

Osiadłem w Santa Cruz w charakterze farmera, pod nazwiskiem Jose Askartina. Po twoim przyjeździe nie pozostało mi nic innego, jak opu-

Zołądek, kiszki i przemianę materji utrzymują w porządku ZIGŁA PRZECZYSCZAJĄCE, KARPIŃSKIEGO

cić Santa Cruz i udać się do Tampiko. Obawiałem się bowiem, że mój rywal dowiedziałby się, że żyję i zlamałby słowo. Onby z pewnością był mężniejszy ode mnie i na pewno odebrałby sobie życie, gdyby wyciągnął czarną kulę.

Przeżywszy 33 lata z świadomością swej podłości i tchórzostwa, mimo wszystko postanowiłem skończyć z życiem. Jest to odpowiednie zakończenie mego żywota, choć przyszło nieco zbyt późno.

Spirytystyczne morderstwo

Za kratkami znalazła się znana aktorka z Chicago

Dzięki procesowi, wytoczonemu aktorce, 27-letniej Ewelinie Dirling z Chicago, doszło do wiadomości opinii publicznej nieco wstrząsających szczegółów o „spirytystycznej fali”, która przebiega nad Ameryką.

Panna Dirling została oskarżona o to, że wskutek swych przestępczych machinacji wyłudziła od pewnego kupca 70.000 dolarów i zmusiła go do zabójstwa i popełnienia sa-

mobójstwa.

W zeszłym roku żona kupca Grahama zginęła podczas katastrofy samochodowej, a on odniósł poważne obrażenia cielesne. Gdy Graham wrócił do zdrowia z rozpacz po utracie żony zaczął zajmować się nauką tajemną i stał się członkiem jednego z towarzystw spirytystycznych. Pragnął bowiem wywołać i ujrzeć ducha żony.

Przewodniczącym tej organizacji był jakiś podejrzany typ, wielokrotnie karany przez władze, który postanowił wykorzystać łatwowierność i rozpacz kupca.

Wraz z panną Dirling, która odgrywała rolę medjum, u rzadzał „seanse”, podczas których zjawiał się duch pani Graham i rozmawiał z kupcem.

Seanse drogo kosztowały Grahama, bo aż 70.000 dolarów potrafili oszukać od niego wyłudzić. Po jednym z tych „posiedzeń” Graham był tak przejęty rozmową z „duchem”, że udał się do domu,

zastrelił pogrążonego w śnie synka, a następnie odebrał sobie życie.

Przewodniczący organizacji „spirytystycznej” uciekł, a artystka została aresztowana i w tych dniach stanęła przed sądem. Podczas rozprawy prze winęli się przed sędziami 4 świadkowie, którzy z całą powagą zeznawali, że podczas seansów z panną Dirling widzieli duchy bliskich sobie osób i rozmawiali z nimi. Sąd jednak nie wziął pod uwagę tych zeznań i skazał oszustkę na 10 lat więzienia.

Lecz władze nie zatrzymały się na ukaraniu jednej oszustki. Obecnie prowadzi się w Ameryce energiczną walkę z innymi organizacjami tego rodzaju. W ciągu ostatniego tygodnia zlikwidowano 8 organizacji, a ich przewodniczących osadzono w areszcie. Dzięki tej energicznej walce władze przypuszczają, że położą kres „obłądowi spirytystycznemu”, jak określili to dziwne zjawisko burmistrz Chicago, La Guardia.

Składajcie ofiary

na Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Marszałka J. Piłsudskiego

Wólka Piotrkowska pod Białymstokiem nabyta dla córek Marszałka Piłsudskiego

W wykonaniu uchwał rady rodzinnej nad nieletnimi dziećmi Marszałka Piłsudskiego nastąpiło w b. tygodniu podpisanie wstępnego aktu kupna majątku ziemskiego, celem ulokowania funduszy uzyskanych ze sprzedaży dzieł Marszałka. Dla córek Marszałka Piłsudskiego nabyto folwark Wólka Piotrkowska pod Białymstokiem. Folwark ten liczy około 300 morgów gruntów ornych. Przy sporządzeniu aktu notarialnego kupna, obecni byli poza P. Marszałkową Piłsudską, prezes Najwyższej Izby Kontroli gen. Krzemiński i przedstawi-

ciel Banku Gospodarstwa Krajowego. Akt sporządził notariusz Swirski.

Minister spraw zagranicznych Francji Flandin wezwał na konferencję do Paryża ambasadorów z Berlina, Londynu, Rzymu i Brukseli.

Na święcone

W dniu osmym b. m. odbyło się dodatkowe ciągnięcie wielkanocne dla tych numerów losów, które pozostały w kole po zakończeniu ciągnięcia czwartej klasy trzydziestej Zwartej Loterii Państwowej.

Największa wygrana tego ciągnięcia w kwocie dwudziestu tysięcy złotych, padła na Nr. 179461, będący własnością mieszkańców Włodzimierza Wołyńskiego, pp. B. M., Z. P., N. D. i W. D., każda z tych osób otrzymała po cztery tysiące złotych.

Cztery wygrane po pięć tysięcy padły w Warszawie, mianowicie na numery: 1835, 29379, 49399 i 182607; po pięć tysięcy wygrali też numery: 166410 i 157389 (we Lwowie).

Zaraz po świętach, bo już piętnastego b. m. rozpocznie się ciągnięcie trzeciej klasy trzydziestej piątej Zwartej Loterii. W ciągu trzech dni rozlosowane będą: trzy wygrane po pięć dziesiąt tysięcy złotych każda, pięć po dwadzieścia tysięcy zł., piętnaście po dziesięć tysięcy, dwadzieścia po pięć tysięcy, oraz wiele pomniejszych. Trzy wygrane główne po sto tysięcy złotych, wylosowane będą w ostatnim dniu ciągnięcia, tj. siedemnastego kwietnia.

Należy pamiętać, że ten

tylko może wygrać, kto posiada los loteryjny, trzeba więc pośpieszyć się z odnowieniem go, gdyż w ten sposób uniknie się wszelkich komplikacji.

Para wampirów grasowała w nocy

dokonywując bezczelnych napadów na wprowadzonych gości

ności na ziemię.

Ocalona wkrótce odzyskała przytomność. Na policji zeznała, że jest cudzoziemką. W nocnym lokalu poznała pewnego pana, który zaproponował jej udanie się na spacer po porcie.

Cudzoziemka, nie podejrzewając nic złego zgodziła się na to. Nagle z ciemności wyłoniła się jakaś kobieta z rewolwerem w ręku. Kobieta podała się za „porzuconą kochankę” męża czyny, i żądała od cudzoziemki klejnotów, jak i pieniędzy. Gdy ta sprzeciwiła się temu że

daniu, para przestępców rzuciła się na nią chcąc siłą odebrać drogocenne przedmioty, a przytem coraz bardziej spychała ją do skrajnego chodnika, w stronę wody.

Rannego przestępcę odwieziono do szpitala. Przy badaniu jego personalij okazało się, że policji udało się wreszcie ująć dawno poszukiwanego przestępcę, zwanego w podziemnym świecie marsylskim „Straszynym Blankiem”, który w roku 1918 był skazany na 10 lat więzienia. Blank i jego współniczka odwiedzali drugorzędne

lokale rozrywkowe, zawierali znajomości z kobietami i mężczyznami, proponowali im spacer po porcie nocną porą i tam ich ograbiali.

Władze przypuszczają, że tajemnicze zniknięcie Angielki pani Tiwight, które przed pewnym czasem narobiło wiele wrzawy we Francji, stoi w związku z „działalnością” pary „wampirów”.

Jeszcze tej samej nocy, dzięki energicznemu poszukiwaniu policji, udało się ująć współniczkę Blanki.

Kronika Warszawy

Lichwiarski bank „cyrkowców”

Mama pożyczła pieniądze, a syn pełnił rolę egzekutora

W okolicy schroniska dla bezdomnych, włóczęgów i żebraków, czyli krótko mówiąc „cyrkowców” (Dzika 4) mieszka Czesława Umiastowska (Dzika 7). Niewiasta ta znalazła sobie oryginalne źródło dochodów. Oto pożyczka „cyrkowcom” pieniądze na procent. Ktoby ryzykował zawieranie transakcji finansowych z ludźmi, którzy bardzo rzadko żyją z pracy, natomiast większość z nich utrzymuje się z żebractwa i kradzieży? A jednak!

Umiastowska pożyczka różne sumy, od złotówki wzwyż i bierze wcale dobry procent, licząc go na tygodnie, a nawet i dni. Klientelę miała bardzo liczną.

Umiastowska zgóry liczyła się z tem, że wielu z nich nie będzie chciało oddać długu. To też postanowiła zorganizować coś w rodzaju „urzędu egzekucyjnego”. Na czele tej „instytucji” stoi syn Umiastowskiej, który kręci się wśród „cyrkowców” i pełni rolę, zarówno poszukiwacza nowych amatorów na pożyczki, jak i palkarza w stosunku do opornych dłużników.

Jednym z takich dłużników jest „cyrkowiec” Zdzisław Adamkiewicz, który nie boi się syna Umiastowskiej i długu nie płaci. Nie płaci nawet należnych procentów. W tych dniach Umiastowski z kilkoma swoimi kompanami potłukli przed „Cyrkiem” opornego dłużnika. Adamkiewicz postanowił się odegrać.

Zorganizował kontrwyprawę i wpadł ze zgrają przyjaciół do mieszkania Umiastowskiej, upatrzuwszy chwilę, gdy syna

lichwiarki nie było w domu. Całe mieszkanie zostało zdemolowane. Córka Umiastowskiej pobiegła po policjanta. Gdy przybył, mścicieli już nie było.

Umiastowskiego jednak wyściągnięto z „Cyrku” i odprowadzono do komisariatu. Wynikły z tego dwie sprawy. W jednej oskarżony jest Adamkiewicz o najście na mieszka-

nie, w drugiej Umiastowska o lichwę. Obie strony występują wtedy w podwójnej roli — jako oskarżyciele i jako oskarżeni. Będzie ciekawa sprawa w sądzie.

Krwawy czyn młodocianego nożowca

Zranił kolegę, który stanął w obronie brata

Dwunastoletni Mieczysław Walerych (Pawia 28) drwił z zamieszkałego w tymże domu 18-letniego ulomnego, syna Szlamy Rajcherta. Gdy drugi

młody Rajchert, również kilku-nastoletni wyrostek, młodszy brat ulomnego, stanął w obronie napastowanego, Walerych dobył noża i zadał mu ranę. Ranionemu udzielił pomocy le-

karz, pozostawiając go na kucracji w domu, zaś przeciwko Walerychowi, ojciec poszkodowanego chłopca wniósł skargę do policji.

Napad rabunkowy na Powązkowskiej

Czyżby niewinny dostał się do aresztu?

Późnym wieczorem wracał z restauracji do domu Antoni Wielgosz (Kacza 21). Gdy znalazł się na Powązkowskiej, przed domem nr. 14 napadło go czterech drabów, z których jeden uderzył go kawałem żelaza w głowę.

Gdy Wielgosz upadł, inni dopadli doń i zrabowali mu z kieszeni portfel, w którym znajdowało się 400 złotych. Wielgosz dość szybko jednak podniósł się z ziemi i uciekających rabusiów dogonił.

Jednego z nich przy pomocy przechodniów i policjanta

ujął. Okazał się nim Antoni Patora (Młocińska 12). Osadzono go w areszcie.

Patora tłumaczy się, że nie jest nic winien; napadu dokonali inni, on zaś uciekał tylko ze strachu. Policja prowadzi dochodzenie.

Bój na rynku Starego Miasta

o miejsce na wózek z pomarańczami

Do handlarzy pomarańczy na wózek ulicznym Heleny Stanisławskiej (Świętojańska 29) podszedł inny handlarz, Waclaw Rybarczyk (Świętojańska 19), żądając ustąpienia mu swego miejsca. Było to na rynku Starego Miasta. Stanisławska odmówiła. Wówczas Rybarczyk odsunął wózek Stanisławskiej i zagroził zemstą,

jeśli wogóle z rynku nie odjedzie gdzieindziej. Zemstę wykonał, gdyż niewiasta nie uczyniła zadość jego żądaniu.

Krewni poszkodowanej niewiasty postanowili się odegrać. Ignacy Sot, brat Stanisławskiej, zorganizował kilku kolegów i ci dokonali napadu na Rybarczyka. Ten znowu sprawdził swoich kompanów i za-

wrzał na rynku bój, jakiego dawno w tej dzielnicy nie widziano.

Poszły w ruch noże, kamienie, a nawet siekiera. W rezultacie poranieni zostali: Rybarczyk, Stanisławska, żona Rybarczyka Michalina i Mieczysław Romanowski, kompan Rybarczyka. Romanowski w stanie ciężkim Pogotowie Ratunkowe odwiezł do szpitala św. Rocha.

Dwie dwójki złodziejskie

zostały pojmane „na gorącym uczynku”

Na Wybrzeżu Kościuszkowskim wywiadowca natknął się wczoraj z rana na dwóch znanych złodziei: Adolfa Mieszczyńskiego (Elekcyjna 56) i Jana Nowickiego (Ogrodowa 58). Zaopatrzeni byli w komplet narzędzi złodziejskich

Planowali właśnie włamanie do jednego z mieszkań Aleja 3 Maja 2. Mieszczyński zaledwie przed miesiącem zwolniony został z więzienia.

Drugą dwójkę złodziejską ujęto na ulicy Hipotecznej 8. Tu zatrzymano Franciszka

Buczyńskiego (Świeża 5) i Władysława Chudzika, z Kaluszyńska. Usiłowali włamać się do jednego z mieszkań w wymiennym domu. Ujęto ich na wylamaniu kłódki zamkniętego mieszkania. Poszli do więzienia.

W Ostrowie Wlkp. odbyła się podniosła uroczystość, nadania imienia Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego państwowemu gimnazjum męskiemu, połączona ze zjazdem b. uczniów-wychowanków tego zakładu naukowego. Zdjęcie nasze przedstawia uczestników uroczystości, oraz zjazdu wychowanków.

Tunele pod miastem

Wczoraj w obecności prezydenta Starzyńskiego, wiceprezydentów i przedstawicieli organizacji społecznych odbyło się otwarcie burzowca dla Mokotowa oraz kolektora dla Ochoty i kolektora pod cmentarzami dla dzielnicy Koło.

Budowa burzowca oraz kolektorów została wykonana przez przedsiębiorstwo wodociągów i kanalizacji m. st. Warszawy. Przez budowę burzowca i wymienionych kolektorów umożliwiono skanalizowanie dzielnic: Mokotowa, Sielce, Czerniakowa, Ochoty oraz Koła.

Koszt wykonania wszystkich robót wodociągowych i kanalizacyjnych wyniósł około 8.700.000 zł. Roboty te były częściowo finansowane przez Fundusz Pracy.

Burzowiec mokotowski odprowadza b. dzie wody opadowe z Mokotowa. Projekt budowy był opracowany jeszcze w r. 1927/28, lecz do wykonania go przystąpiono dopiero w r. 1933.

Do czasu zbudowania burzowca dzielnica mokotowska nie posiadała wykończonej sieci kanalizacyjnej ogólnospławnej, wobec czego wody, powstałe z opadów atmosferycznych, powodowały zalew ulic i suteren domów.

Burzowiec mokotowski jest kanałem żelazo-betonowym o długości 3500 mtr. Może on odprowadzać w czasie największych opadów atmosferycznych do 10 tys. litrów wody na sekundę. Do wykonania burzowca zużyto 140 tysięcy robotniczo-dniów. Stan zatrudnienia wynosił średnio 380 robotników. Prace były wykonane w czasie od 4 sierpnia 1934 do 30 marca 1936.

Budowa burzowca, który przechodzi między innymi przez Park Łazienkowski, była jedną z największych robót żelazo-betonowych. Kolektor dla Ochoty rozwiązał trudną sprawę skanalizowania tej dzielnicy i pozwolił na zniesienie stacji przepompowań ścieków na ul. Opaczewskiej.

Roboty były w znacznej części wykonane w bardzo trudnych warunkach systemem tunelowym. Część tunelu biegnie pod torami kolejowymi. Mimo tej niesłychanie skomplikowanej roboty ruch pociągów nie uległ ani na chwilę przerwaniu. Budowa tego kolektora trwała od 3 marca 1935 do 30 marca 1936. Najtrudniejszą była budowa kolektora dla dzielnicy Koło. Część tego kolektora przechodzą bowiem pod cmentarzami katolickim i żydowskim. Trasa kolektora przecina, nie do minięcia, dolinę jezior podługowych, wypełnioną obfitującymi w wodę drobnymi piaskami wałkami.

Ze względu na znajdujące się na powierzchni cmentarze, robót powierzchniowych stosować nie można było i należało całą robotę prowadzić systemem tunelowym na głębokości około 10 mtr.

Tunel pod cmentarzem żydowskim pomiędzy ulicami Smętą i Okopową był budowany w najgorszych pod względem gruntów i wody warunkach. Dla przyspieszenia budowy roboty prowadzono z dwóch stron od ul. Okopowej i od ul. Smętnej.

Jak ciężkie były warunki tunelowe, o tem niech świadczy fakt, że szybkość wykonania tunelu przy trzech zmianach robotników wynosiła zaledwie 25 ctm. na dobę. Tunel został ostatecznie przebity 30 listopada 1935 roku.

Wybudowany kolektor przyjmuje ścieki i wody opadowe. Na ternach Koła wybudowano ogółem 4.200 mtr. sieci kanałów. Koszt robót kanalizacyjnych wraz z kolektorem pod cmentarzami wyniósł ok. 2.200.000 zł.

Pożar w klnie „Unja”

Wczoraj wieczorem w klnie „Unja” przy ul. Dzikięj 9 w Warszawie wskutek defektu w aparacie wybuchł pożar.

Siłą wybuchu mechanik został zrzucony z krzesła, nie stracił jednak przytomności i zarzucił na płonący aparat płachtę azbestową, chcąc w ten sposób ugasić ogień.

Wezwano Straż Ogniową, która w kilka minut pożar w kabinie ugasiła.

Kupon porady
prawnej

**BIUROWE
i KANCELARYJNE
PRZYBORY**
wybór cena gatunek
odpowiada każdemu
o ile nabudowa firmie

Z. ZIEMBIKKI
Kraków, Pl. Marjański 2

**Komisja ministerjalna
w Porębcu**

Jak się dowiadujemy, na teren województwa krakowskiego zjechała komisja ministerjalna, która wraz z przedstawicielami krakowskiego urzędu wojewódzkiego i z niektórymi posłami okręgu krakowskiego badała zapory wodne w Porębcu. Pobyt Komisji ministerjalnej ma na celu dokładne zapoznanie się ze sprawami, dotyczącymi zapór wodnych w żywieckiem.

Teror „Czarnej ręki“

Na ręce naczelnika urzędu skarbowego w Brodach p. Pizkozuba nadesłano list, w którym autor, — podpisujący się „Czarna ręka“ żąda zaniechania dalszych wymiarów wysokich podatków i zaprzestania ściągania zaległych podatków.

**Setki tysięcy osób
już wie, że ulubioną bielizną jest
„PAW“**

„PAW“ to symbol elegancji
„PAW“ to synonim wytworności
„PAW“ to bielizna najmodniejsza
„PAW“ to fabryka znana z taniości.

KRAKÓW, FLORJAŃSKA L. 4.

Cenniki na żądanie.

Okaziciel niniejszego ogłoszenia otrzymuje 5 procent rabatu.

**Projekt obniżki płac
szoferów pocztowych został
narazie wstrzymany**

W tych dniach szoferzy Poczty Krakowskiej w liczbie 34 otrzymali do podpisania deklarację na zgodę na obniżkę pensji o mniej więcej 20 proc.

Deklaracji tej szoferzy nie podpisali, wobec czego otrzymali z dn. 1 kwietnia jednoczesne wypowiedzenie.

Wydelegowani pracownicy udali się do dyrektora Poczty i Telegrafów płk. Spetta celem interwencji w sprawie cofnięcia wypowiedzeń i obniżki pensji.

Dyr. Spett po zaznajomieniu się z memorjałem odroczył załatwienie powyższej sprawy na dwa miesiące, obiecując starania wyższych władz celom nieobniżania płac w przyszłości.

**Wstrząsający wypadek
na moście Dębickim**

Bronisław Wadas, robotnik miejski, zam. przy ul. Twardowskiego 29, jadąc rowerem został przejechany przez auto na moście Dębickim.

W stanie groźnym przewieziono Wadasa do szpitala Ubezpieczalni.

CERATY, LINOLEUM poleca tanio
JÓZEF GÓRALIK, Rynek 20.
Duży wybór przyborów do szycia i haftu
pończoch, skarpetek,
materiałów i gnu gorsetowych.

BIELIZNE
męska, chłopięca, doskonały krój
poleca najlepsza wytwórnia
„LABEŹ“
Kraków, ul. Starowiślna 6

WIELKANOC W RUMUNJI

Cena od Zł. 32.-

**CZERNIOWCE
BUKARESZT**

Zgłoszenia:

P. B. P. „Francopol“, Kraków, św. Jana 1. — Telefon 168-88.

Wstrzymano eksmisję z lokali 1 i 2-izbowych

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z 15-go października r. ub. nastąpiło automatyczne wstrzymanie eksmisji z lokali 1 i 2-izbowych, zajmowanych przez bezrobotnych.

Eksmisje te wyznaczone były przez sądy jeszcze przed zn-

welizowaniem przepisów o ochronie lokatorów i termin ich określony był na dzień 1-go kwietnia, powodu moratorium zimowego.

Obecnie komornicy z urzędu wstrzymują eksmisję w tych wy-

padkach, gdy orzeczone były spowodu niepłacenia komornego w stanie bezrobocia i nędzy wyjątkowej. W samej tylko Warszawie wstrzymanie eksmisji objęło ostatnio kilka tysięcy lokali.

Przeprowadzki a ochrona lokatorów

Osoby zmieniające mieszkanie lub wynajmujące mieszkanie w starym domu są często wprowadzane w błąd przed właścicielami nieruchomości, którzy zapewniają, że lokal jest wyjęty spod ustawy o ochronie lokatorów. W związku z tem godzi się zaznaczyć, że zmiana lokatora wówczas dopiero skutkuje wyjęciem lokalu spod ochrony, jeżeli nastąpi po 30 grudnia 1937 r. Mówi o tem wyraźnie ustawa z dnia 14 listopada 1935. Zatem koniecznym warunkiem jest ukończenie najmu

po 31. 12. 1937. Z tego wynika, że zmiana lokatora przed tym terminem nie uprawnia zupełnie właściciela nieruchomości do traktowania lokalu jako

wyjątego spod ochrony. A zatem lokal taki podlega obniżce komornego zgodnie z nową ustawą.

OBUWIE

wszelkiego rodzaju: tak spacerowe, wieczorowe, sportowe, na chore nogi, do polowania, jakoteż buty z cholewami oficerskie i do konnej jazdy — poleca

WŁADYSŁAW DZIADOŃ

z własnych magazynów
PRZY UL. DŁUGIEJ 3, oraz ALEJI MICKIEWICZA 41

Zbliża się sezon rowerowy

należy przeto pomyśleć o zakupie i wyborze roweru, a nabycie tegoż umożliwi Wam znana

SOLIDNA FIRMA

KRISCHER

Kraków, ul. Zwierzyniecka 6.
gdzie na składzie znajdziecie również wszelkie części rowerowe nawet starszych typów.

Przy zakupie maszyny, zwróćcie się do nas, albowiem posiadamy **FABRYCZNY SKŁAD** — a zatem macie pewność, że najkorzystniej zakupicie — przytem korzystacie z bezpłatnego kursu nauki szycia i haftu, tak białego jak i kolorowego — a udzielana wieloletnia pisemna gwarancja stanowi najlepszą rękojmię jakości maszyny. Radio-aparaty najnowszych modeli na rok 1936/7 na najdogodniejszych warunkach na składzie. Wózki najnowszych modeli — na sezon wiosenny — na składzie! Spieszcie zatem i zakupcie jeszcze dziś oferowane Wam przedmioty.

Tragiczna miłość lorda Balfoura

Przed kilku laty zamknął oczy na wieki genialny polityk angielski, wielce popularny lord Balfour, jeden z najświetniejszych umysłów anglo-saskich.

Przed pięćdziesięciu pięciu laty lord Balfour kończył właśnie uniwersytet w Cambridge. Zaprzyjaźniony z lordem Lyttleton, przyjmuje zaproszenie do Szkocji na okres fascynujących łowów na lisy.

Tam poznaje i zakochuje się na zabój w siostrze swego druha, przedziwnej urody złotowłosej Marji Katarzynie Lyttleton, która niby bogini Diana popisuje się narówni z młodzieżą męską sztuką łowiecką.

Młodzi od pierwszego wejrzenia przypadają sobie do gustu i w prędkim czasie przysięgają sobie miłość. Niebawem młody lord oświadcza się oficjalnie bogatej i urodzivej pannie. Zostaje przyjęty. Ślub młodej pary

ma się odbyć w Edynburgu z ogromną pompą.

Gdy młody lord powiadomił swoją matkę o wzajemnej miłości z Marją Katarzyną Lyttleton i prosił ją, by ofiarowała mu jako pierścień zaręczynowy dla narzeczonej jeden z najpiękniejszych klejnotów rodzinnych — pierścień szmaragdowy, matka sprzeciwiła się temu energicznie. Po dłuższych naleganiach przyznała się wreszcie, że klejnot ten od dłuższego czasu przechowywany w rodzinie, uznany był za przeklęty, przynoszący zwłaszcza parom małżeńskim same powikłania i niepowodzenia.

Młody człowiek wykpił jednak zabobony matki, uparł się i niemal przemocą wy dobył pierścień ze szkatuły, kazał go odnowić natychmiast udał się do Szkocji aby go ofiarować ukochanej. Jadąc do narzeczonej o mały

włos nie postradał życia, spowodu katastrofy kolejowej. Wysszedł jednak bez szwanku i tegoż wieczoru włożył cudowny klejnot na palec Marji Katarzyny.

Była olśniona. Oboje czuli się u szczytu szczęśliwości. Lord Balfour całe życie później nosił w swych wspomnieniach uroczystą tę chwilę w piękny, gwiazdzisty wieczór wrześniey i obraz uroczej dziewczyny, której nie ujrzał już później nigdy żywej i promieniejszej.

Na drugi dzień hrabianka Lyttleton zachorowała na tyfus plamisty, a w trzy dni później zmarła w okropnych męczar-

niach. Gdy wpuszczono wreszcie lorda Balfoura do sypialni narzeczonej, zastał ją już w trumnie, przybraną w strój weselny z cennym pierścieniem rodziny Balfourów na palcu.

Stracił wówczas przytomność. W dniu pogrzebu ukochanej usiłował odebrać sobie życie... Nie pozwolił zdjąć z palca ukochanej zdradzieckiego klejnotu. Pochowany został wraz z Marją Katarzyną.

Minęły lata. Lord Balfour nie ożenił się nigdy, mimo, iż na nim wygasł ród męski tego domu, a matka przed śmiercią błagała go, aby wstąpił w związek małżeński.

**BEZPŁATNIE
fachowych porad udziela
kosmetyczka w perfumerji**

„UNIKAT“

STAROWIŚLNA 17. Tel. 182-39

Skład zaopatrzonej jest w najnowsze zdobycze z dziedziny kosmetyki. Posiadamy również wody mineralne, wyroby gnmowe chemicalka, artykuły gospodarcze i tp. CENY NISKIE.

**Wynik konkursu
Ostatnich Wiadomości
Krakowskich**

na bezpłatny wyjazd do Rumunii

Wczoraj o godz. 6 wieczór odbyło się losowanie uczestników konkursu w obecności naszych Czytelników: Galas Franciszki, Heilmanowej Katarzyny, Urbana Eugenjusza i Woźniackiego Stanisława, przy udziale Pp. redaktorów Alfreda Kwiatkowskiego i Karola Müllera, w wyniku którego wylosowana została p. Katarzyna Heilmanowa, Kraków, ul. Felicjanek 17.

**Zniżka do kin: „Adria“, „Atlantic“, „Capitol“,
„Swit“ lub „Bagatela“**
dla Czytelników „Ostatnich Wiadomości Krakowskich
Ważna tylko w dniu 12 kwietnia 1936 r.

Katastrofa lotnicza w Krakowie

W Prądniku Czerwonym wydarzyła się onegdaj wieczorem katastrofa samolotu szkolnego Aeroklubu krakowskiego.

Po godz. 18 tej wystartował z lotniska Aeroklubu samolot szkolny „Moran” z silnikiem Le Rhone, pilotowany przez lotnika sierż. Piórę, z uczniem p. Kleinem.

Kiedy samolot znalazł się nad Prądnikiem Czerwonym, nastąpił defekt motoru, powodując przymusowe lądowanie. Samolot uległ rozbiciu, sierżant Piórko doznał wybitcia zębów, uczeń jego wyszedł z tej opresji z licznymi obrażeniami twarzy, a w szczególności ze złamaną kością policzkową i nosową. Szczątki rozbitego samolotu zostały przewiezione na lotnisko, rannym udzielił pomocy lekarz wojskowy.

Echa mordu we wsi podkrakowskiej

Przed sądem przysięgłych w Krakowie zasiadł wczoraj na ławie oskarżonych Stefan Pułka, oskarżony o to, że w dniu 10 lipca ub. roku w Bilczycach pow. myślenicki wystrzelił kilkakrotnie z rewolweru do Jana Kalety, zadając mu rany w klatkę piersiową i brzuch, skutkiem czego nastąpiła śmierć.

Wczoraj w pierwszym dniu rozprawy przesłuchano oskarżonego Stanisława Pułkę, który nie przyznaje się do winy. Rozprawa trwa. Trybunałowi przewodniczy s. o. Kronenberg, wotują s. o. dr. Bobilewicz i s. o. dr. Partyka, oskarża prok. dr. Pęczalski, broni adw. dr. Bardel.

Kwiecień

Wielki Czwartek
Hilarego

Na krakowskim bruku...

Wczoraj skradziono ze sklepu Mozesa Lembergera, przy ulicy Krakowskiej 30, 25 kapeluszy, wartości 400 zł.

Nieujęty narazie sprawca dostał się w nocy przez wyważenie kraty do sklepu cukierniczego Stefani Weintraub, przy ul. Basztowej 15 i skradł na jej szkodę wyroby cukiernicze, wartości 500 zł.

Również wczoraj niewykryci sprawcy włamali się po urwaniu kłódki, do sklepu śledzi Rosenfelda, a następnie wybili dziurę w murze i weszli do sklepu bławatnego Leji Reischer, przy ul. Tad. Kościuszki 16 i skradli różne towary bławatne, wart. 400 zł.

Wstrząsający upadek na ul. Strzeleckiej

Bos Franciszek, woźny Budownictwa Miejskiego w Krakowie, zam. przy ul. Orkana 16 jadąc wczoraj rano na rowerze ul. Strzelecką w kierunku ulicy Kopernika chciał wyprzedzić dorożkę konną.

Wskutek własnej nieostrożności Bos zawadził o konia i upadł na jezdnię, uderzając głową o krawędź chodnika.

Wezwane Pogotowie ratunkowe przewiozło Bosą do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

Do nabycia we wszystkich filjach.

KRONIKA KRAKOWA

Mrozący krew w żyłach wypadek na ul. Sarego

Wczoraj w południe wydarzył się w rzeczywistości przy ul. Sarego 24, którego właścicielem jest p. Artur Wohl, właściciel domu bankowego A. Holzer, mrozący krew w żyłach wypadek.

W czasie windy dozorca realności 30-letni Ludwik Pocięcha

wszedł pomiędzy windę a schody. W międzyczasie ktoś wprawił windę w ruch, która przyniosła nieszczęśliwego Pocięchę do klatki schodowej.

Pocięcha doznał zgniecenia klatki piersiowej i pozostał w fatalnej sytuacji — wgnieciony

między windą a klatką schodową.

Dopiero zaalarmowana straż pożarna — po wycięciu jednej ściany windy, zdołała oswobodzić Pocięchę, którego w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala Ubezpieczalni.

Pończochy BEMBERG
E. HOROWITZ 195

ul. Szewska 11. — Tel. 161-48.

LUSTRA belgijskie,
szyby szlifowane
do aut, kredensów.
Odnawiam stare lustra.
Kraków, Krowoderska 9.

Unieważniam zgubione dokumenta osobiste na nazwisko Józef Kirsch, Kraków.

5)

TRAGEDIA BARBARY UBRYK

W dniu wczorajszym przerwa-
liśmy opowiadanie o makabrycz-
nych dziejach Barbary Ubryk w
tem miejscu, jak na polecenie
sędziego śledczego dr Gerb-
chartha krakowski król detek-
tywów Marcin Halastra obsa-
dził klasztor Panien Karmelita-
nek na Wesołej detektywami.

Zarządzenie to miało na celu
uniemożliwienie wydostania ko-
gokolwiek z murów klasztor-
nych. W ten sposób zabezpie-
czono się aż nadto przezornie
przed ewentualnymi zamierze-
niami możliwymi, że powiadomio-
nych o wszystkim zakonnic.

Zresztą te środki ostrożności
okazały się w zupełności nie
potrzebne. Zakonnice w tym
dniu były w specjalnie dobrym
humorze i nawet na myśl im nie
przyszło, że za kilka minut tak-
ie ciosy spadną na nie i na ich
klasztor.

W tem miejscu należy zazna-
czyć, że zakonnice znalazły je-
den wspaniały bukiet jako wotum
dziękczynne. Nie wiedziały, że
ten bukiet ofiarował Halastra
w podzięk za wiadomości nad-
zwyczaj dla niego ważne, które
mu poprzedniego dnia udzielił
klasztorny ogrodnik. Również
tego samego dnia na ołtarzu za-
plonął jasno lampka oliwna przy
której znaleziono karteczkę tej
treści: „W podzięk za łaski
doznane — Antoni Gąsiorowski.
I w tym wypadku zakonnice nie
wiedziały, że Antoni Gąsiorow-
ski składa tego rodzaju podzię-
kowanie, że danem mu będzie
w wydatnej mierze przyczynić
się do wyswietlenia zagadki,
którą rozwiązania tak długo po-
omacku szukano.

Po tej dygresji wróćmy do
właściwego wątku opowieści.

Po obsadzeniu przez detekty-
wów klasztoru przymaszerował
oddział mundurowy policji, któ-
ry ustawił się przy furcie klasz-
tornej. Po chwili zajeżdżała
otwarta dorożka, w której je-
chał delegat ks. biskupa Gałę-
ckiego ks. prałat Roman Szpital,
sędzia śledczy w mundurze dr
Władysław Zygmunt Gebhardt,
dwóch przedstawicieli obywa-
telstwa krakowskiego, a to wła-
ściciel winiarni przy ul. Brackiej
p. Gralewski oraz p. Pawlik, a
wkońcu protokolant i woźny są-
dowy. Ten niezwykły orszak
wzbudził w Krakowie zrozumi-
ałe olbrzymie zainteresowanie.

Ludzie przystawali, tworzyły
się grupki, które żywo kome-
ntowały wspólną jazdę wysokiego
duchownego z sędzią przy asy-
stencji woźnego. Dorożmiewano
się ogólnie — choć nie brakło
i zgoda innych domysłów — że
chodzi tu o straszną sprawę
klasztoru Karmelitanek. To też
nie tylko gawędź uliczna, ale na-
wet najpoważniejsi obywatele
udali się w ślad za dorożką,
tak, że gdy komisja sądowa do-
jechała pod klasztor, zgromadził
się tam tłum obywatelstwa kra-
kowskiego.

Wówczas zakolatano do bram
klasztoru. Po chwili bramę ot-
warto, jednakże zakonnica zo-
baczywszy obcych ludzi, mo-
mentalnie chciała drzwi zatrza-
snąć, co się jej wobec stanowcze-
go sprzeciwu tak sędziego jak
i ks. prałata Szpitala nie udało.
Komisja dotarła do celi Bar-
bary Ubryk i tam skonstatowano
potworny stan biednej zakon-
nicy.

Przeoręszę Wężykównę nie
można było początkowo prze-
słuchać, ponieważ ta, jak już

wspomnieliśmy w jednym z po-
przednich odcinków — na wiad-
omość o wkroczeniu komisji
sądowej w mury klasztoru zem-
dlała. Dopiero później przeory-
sza broniąc się przed zarzutami
jej postawionymi, w ten sposób
przedstawiała całą sprawę, przy-
czem twierdziła, że rzekomo
Barbara Ubryk była obłąkana.

Posłuchajmy, jak się tłuma-
czyła przełożona klasztoru Pa-
nien Karmelitanek Bosych:

„Barbara Ubryk wstąpiła w
roku 1838 do klasztoru Panien
Wizytek w Warszawie, skąd
jednak musiała być po kilku
miesiącach wydalona, spowodu
objawów wyraźnej choroby umy-
słowej. Zrazu wróciła do do-
mu rodzicielskiego, a zyskaw-
szy zdrowia, wstąpiła w r. 1839
do klasztoru Karmelitanek Bo-
sych w Krakowie i tutaj w rok
potem złożyła śluby. W r. 1842
zapadła ponownie na chorobę
umysłową, której objawy waka-
zują, że choroba jej przedstawia
się jako schizofrenia z okreso-
wem podnieceniem szalowem.

Z początku wezwano do niej
lekarzy, którzy po raz ostatni
według przełożonej zakonu —
badali ją w r. 1860. Ponieważ
Barbara była wielce nieapokojna
obnażała się, zachowywała się
nieskromnie, i wypowiadała
sprężne słowa, zatem przeory-
sza poleciła umieścić ją w celi
wspomnianej w której pozosta-
wała ogółem przez 21 lat i z
której tylko kilka razy zimow-
porą w czasie silnych mrozów
przenoszono ją na krótki czas
do jednej z cel mieszkalnych.

Gdy leczenie stosowane przez
lekarzy nie odnosiło skutku,
zwróciła się przeoręsza do ge-
nerała zakonu z prośbą o radę,

jak ma z chorą postąpić.

W odpowiedzi otrzymała
nitki z szaty św. Dominika
z poleceniem podania tych-
że chorej wraz z pożywie-
niem. Gdy i ten środek nie
sprowadził uzdrowienia, pozos-
tała Barbara w ciemnej, zimnej
i smrodem przesiąkłej celi, aż
do chwili wyswobodzenia t. j.
do 21 lipca 1869 r.

Teraz za wybitnym polskim
uczonym, profesorem Uniwersy-
tetu Jagiellońskiego Dr. Leonem
Wachholcem podajemy, że
sąd zażądał od znawców odpo-
wiedzi na szereg pytań, które
znawcy w zupełności potwier-
dzili, że pobyt w rzeczonej ce-
li przez tak długi okres czasu
musiał wyrzucić i wywarł nie-
korzystny wpływ na stan zdro-
wia Barbary i że pobyt jej tak
długi w tej celi połączony z
zaniedbaniami należytej nad nią
opieki i niedostatkiem pożywie-
nia musiał wywołać u niej za-
burzenie zdrowia, noszące ce-
chy ciężkiego obrażenia ciała
po myśli par.: 152 i 155 b. e.,
aust. ustawy karnej.

W końcu znawcy stwier-
dzili, że choroba Barbary
Ubryk jest nieuleczalna.

Dla ścisłości zaznaczamy, że
prof. Wachholz opiera się w tej
sprawie na relacji Dr. Blumen-
stocka, który w r. 1870 w 2-
ch czasopismach sądowo-lekarskich
obszernie chorobę Barbary
Ubryk naświetlił.

Nie od rzeczy będzie jeszcze
nsprowadzenie orzeczenia lekar-
skiego z dnia 22 lipca 1869.

W protokole tym czytamy:
„Nadto nadmieniamy, że podob-
ne opisane stosunki higieniczne
zdołałyby człowieka zupełnie
zdrowego pod względem umys-
łowym w przeciągu lat kilku, a
tembardziej lat kilkunastu przy-
prawić o utratę rozumu i władz
umysłowych“.

Pozatem w tymże protokole
czytamy: „Ponieważ znana jest
rzecz, że badania stanu umy-
słowego wymaga dłuższego cza-
su i stosownej obserwacji le-
karskiej, odkładamy stanowcze
orzeczenie nasze co do stanu
umysłowego Barbary Ubryk na
później, pomimo, że już pier-
wsze badanie przemawiać się
zdaje na obłąkanie przechodzą-
ce już w głupotę, proponując
przewiezienie badanej na czas
kilkutygodniowy do tutejszego
zakładu dla obłąkanych, przy-
czem dodajemy, że badana mo-
że być przewieziona bez usz-
czerbku dla zdrowia.

Takby się przedstawiała kwes-
tja orzeczeń lekarskich w spr-
wie Barbary Ubryk.

Jak już wspomnieliśmy prze-
łożoną klasztoru i dwie zakon-
nice aresztowano. Rzecz oczy-
wista, aresztowanie zakonnice
wywołało kolosalnie wrażenie.
Władze sądowe postawiły prze-
łożoną i zakonnicę w stan os-
karżenia. Rychło też prokura-
tura akt oskarżenia wygotowała.
Z olbrzymim napięciem oczeki-
wano rozprawy sądowej, na
której — po raz pierwszy w
dziejach sądownictwa — na ł-
wie oskarżonych zasiadła zakon-
nica i do tego zajmująca wyso-
kie stanowisko w hierarchii za-
konnej.

W dniu procesu napięcie w
Krakowie doszło do zenitu.

Dalszy ciąg nastąpi